

Pastor dr. IOAN BRIE

Membru în Consiliul Bisericesc al
Cultului Creștin Penticostal - Biserica lui
Dumnezeu Apostolică din România

Referat prezentat la
Conferința Națională a
Pastorilor de la Sovata, 4-6
octombrie 2011

**„Și toți s-au
umplut de Duh
Sfânt, și au
început să
vorbească în
alte limbi,
după cum le da
Duhul să
vorbească”.**

Faptele Apostolilor 2:4

Botezul cu Duhul Sfânt este una dintre promisiunile făcute de către Domnul Isus Bisericii Sale. Botezul cu Duhul poate fi experimentat și în secolul XXI la fel ca în veacul apostolic. Nu avem nici un motiv biblic care să indice că promisiunea botezului cu Duhul se referă doar la generația apostolică creștină. Sunt deplin încredințat că această experiență cu Dumnezeu este disponibilă tuturor celor care prin pocăință și credință au fost aduși la viață împreună cu Hristos. Obiectivul studiului nostru este să aprofundăm învățătura biblică cu privire la botezul cu Duhul Sfânt. Spațiul limitat de care dispunem nu ne permite să aprofundăm toate detaliile necesare, motiv pentru care unele aspecte vor fi menționate doar în trecăt.

Pentru început este necesar să facem două precizări de natură hermeneutică. În primul rând trebuie să afirmăm principiul învățăturii unitare a Scripturii. În Biblie nimic nu se contrazice cu nimic, prin urmare trebuie să găsim o formulare doctrinară care să nu vină în dezacord cu vreun text biblic. În al doilea rând, o învățătură se poate numi biblică în măsura în care cuprinde toată informația biblică pe tema respectivă, prin urmare va trebui să găsim o formulare doctrinară care să țină cont de toată informația biblică pe tema botezului cu Duhul.

Încă de la începutul studiului nostru trebuie să afirmăm adevărul cu privire la identitatea Duhului Sfânt. Potrivit Scripturii, Duhul Sfânt este o persoană distinctă și nu o forță sau o existență impersonală, este o persoană divină, având toate însușirile specifice dumnezeirii, și împreună cu Dumnezeu Tatăl și cu Dumnezeu Fiul formează Sfânta Treime. În rezumat, afirmăm că Duhul Sfânt este Persoană Dumnezeu în Trinitate

I. Terminologia botezului cu Duhul Sfânt

Terminologia folosită de Scriptură este variată, fiecare termen descriind aspecte diferite ale acestei lucrări.

1. „Turnarea Duhului Sfânt” – „*voi turna Duhul Meu peste orice făptură*” (Ioel 2,28). Expresia sugerează pe deoparte originea Botezului cu Duhul Sfânt. Turnarea se poate face numai de sus. Deci din punct de vedere al originii, experiența botezului cu Duhul este de sus, de la Dumnezeu. Pe de altă parte, expresia sugerează amplexarea revărsării Duhului Sfânt. Profetul Ioel nu vorbește despre a picura Duhul Sfânt, ci despre turnarea Duhului.

2. „Botezul cu Duhul Sfânt” – „*veți fi botezați cu Duhul Sfânt*” (F.A. 1:5). Acest termen este folosit de Ioan Botezătorul (Luca 3:17) dar și de Isus Hristos (F.A. 1:5). Verbul „baptizo” (botez) sugerează ideea de scufundare în ceva anume. Botezul cu Duhul Sfânt înseamnă o imersiune totală a credinciosului în Duhul Sfânt.

3. „Darul Duhului Sfânt” – „*Apoi veți primi darul Duhului Sfânt*” (F.A. 2:38). Termenul precizează că Botezul cu Duhul Sfânt este un dar, un cadou și nu rezultatul meritelor personale. Dumnezeu dă botezul cu Duhul Sfânt fără plată. Darul Duhului este un act al harului divin. Cu toate că este un dar, el nu este dat

decât acelor ce îl caută și îl doresc cu sinceritate, celor care stăruiesc în rugăciune în vederea primirii lui

4. „Făgăduința Tatălui” – „voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu” (Luca 24:49). Această terminologie indică originatorul și garantul (Tatăl) precum și natura (făgăduința) Botezului cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt este ideea lui Dumnezeu. Cel care garantează autenticitatea și realizarea acestei experiențe este Dumnezeu Tatăl.

5. „Umplerea cu Duhul Sfânt” – „toți s-au umplut de Duhul Sfânt” (F.A. 2:4; 4:31; 6:3). A fi umplut cu Duhul Sfânt și a fi botezat cu Duhul Sfânt sunt două moduri de a vorbi despre aceeași experiență spirituală. Termenul „umplere cu Duhul Sfânt” sugerează o acțiune a Duhului Sfânt la un moment dat. Expresia sugerează totala dependență a credinciosului față de Duhul Sfânt.

6. „Îmbrăcați cu putere de sus” – „veți fi îmbrăcați cu putere de sus” (Luca 24:49). Expresia sugerează că botezul cu Duhul Sfânt este nu numai o experiență ce afectează interiorul credinciosului, ci ea afectează și exteriorul. Botezul cu Duhul Sfânt este o îmbrăcare – o înveșmântare – cu putere. Prin Botezul cu Duhul Sfânt credinciosul este complet înconjurat cu puterea lui Dumnezeu.

7. „Primirea Duhului Sfânt” – „ați primit voi Duhul Sfânt?” (F.A. 8:17; 10 :47; 19:2). Acest termen mută accentul pe om ca destinatar, ca recipient al Botezului cu Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este darul lui Dumnezeu, dar pentru primirea lui este nevoie și de acordul credinciosului. Dumnezeu nu încalcă libertatea personală a credinciosului și nici nu înlătură personalitatea umană, ci conlucrează împreună cu ea, botezul cu Duhul realizându-se în deplină conlucrare cu credinciosul care caută cu credință.

În concluzie, trebuie să observăm că identitatea Duhului Sfânt, alături de terminologia complexă folosită de Biblie pentru a desemna experiența botezului cu Duhul Sfânt indică în mod sigur înspre importanța teologică și practică a botezului cu Duhul. Botezul cu Duhul Sfânt trebuie să facă parte din experiența tuturor credincioșilor penticostali și nu numai.

II. Botezul cu Duhul Sfânt era așteptarea legitimă a primilor creștini

Cartea Faptele Apostolilor ne arată că experiența botezului cu Duhul Sfânt era așteptarea legitimă a primilor creștini. În biserica primară botezul cu Duhul Sfânt era experimentat de credincioși în primele zile după convertire. Nu se concepea ca cineva să fie convertit la credința creștină și să nu fie preocupat pentru umplerea sa cu Duhul. Situații ca cele pe care le găsim în zilele noastre, când un convertit se botează în apă și apoi nu arată nicio preocupare pentru botezul său cu Duhul nu se întâlneau în biserica de la început. Botezul cu Duhul era înțeles ca făcând parte din experiențele de început pe care un proaspăt convertit trebuie să le aibă cu Domnul în primele sale zile de credință. Textele din Faptele Apostolilor reflectă preocuparea primilor creștini pentru a experimenta botezul cu Duhul imediat după convertire. Avem cel puțin trei texte care confirmă această preocupare. Cele trei texte se găsesc în Fapte 8:14-17, Fapte 9:15-17 și Fapte 19:1-7. În primul text apostolii din Ierusalim arată o preocupare responsabilă pentru ca cei convertiți în Samaria să fie conduși în experiența primirii botezului cu Duhul Sfânt. Apostolii Petru și Ioan au mers în Samaria pentru a face – în terminologia penticostală – stăruință pentru primirea botezului în Duhul. În al doilea text, profetul Anania din Damasc este trimis de Duhul să-l conducă pe Saul, cel proaspăt convertit, spre botezul în apă și botezul cu Duhul Sfânt. În al treilea text, apostolul Pavel arată o grijă deosebită ca cei botezați de el în Efes să experimenteze imediat după botezul în apă și botezul cu Duhul Sfânt. Din cercetarea acestor texte se desprind cel puțin două idei fundamentale: (1) botezul cu Duhul era o așteptare legitimă pentru primii creștini, neconcepându-se că poți fi creștin și fără să primești botezul cu Duhul și (2) conducătorii bisericii au avut un rol major în călăuzirea celor proaspăt convertiți spre primirea botezului cu Duhul. Cea de a doua observație subliniază responsabilitatea pe care slujitorii bisericii o au în ceea ce privește călăuzirea bisericilor în experimentarea botezului cu Duhul Sfânt.

(continuare în pag. 8)

**Botez în apă în
Biserica
Penticostală din
Reteag, județul
Bistrița Năsăud.
Alături de
candidații care au
încheiat legământ
cu Domnul,
pastorii Victor
Câmpean, Blaga
Ștefan și Mircea
Coptil și diaconul
Ioan Dunca.**

(urmare din pag. 7)

III. Confuzii cu privire la botezul cu Duhul Sfânt (ce NU este botezul cu Duhul Sfânt)

Botezul cu Duhul Sfânt reprezintă un subiect care naște dezbateri între creștinii evanghelicici.

Uneori botezul cu Duhul Sfânt este înțeles greșit și este confundat cu diferite aspecte ale lucrării lui Dumnezeu. Aceste confuzii sunt întâlnite atât în diferite confesiuni creștine cât și în cercurile pentecostale. În general confuziile pornesc de la asocierea greșită a unor noțiuni precum convertirea, nașterea din nou, primirea Duhului Sfânt și intrarea în trupul lui Hristos. În continuare voi aborda patru dintre cele mai des întâlnite confuzii privitoare la botezul cu Duhul Sfânt.

1. Confuzia între convertire și botezul cu Duhul Sfânt

a) Teza

Această interpretare susține că botezul cu Duhul Sfânt este o experiență cu Dumnezeu care se petrece în momentul convertirii la Hristos. La convertire cel necredincios devine credincios. Convertirea presupune întoarcerea la Dumnezeu a celui necredincios. În plan subiectiv convertirea este determinată de doi factori esențiali: pocăința de păcate și credința în Isus Hristos. În plan obiectiv convertirea este darul lui Dumnezeu făcut în har și mediat prin Duhul. În momentul convertirii credinciosul capătă iertarea păcatelor, este născut din nou și urmare a înfierii este adus în Trupul lui Hristos, în final fiind umplut cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt se suprapune cu convertirea și prin urmare, după convertire nu mai există nici o experiență ulterioară care să fie definită ca botez cu Duhul Sfânt. Convertirea și botezul cu Duhul se petrec în același timp. Concluzia este că după convertire nu este necesar să ne rugăm pentru a primi botezul cu Duhul Sfânt

b) Distincția între botezul cu Duhul Sfânt și convertire

Noi susținem că între convertire și botezul cu Duhul există o diferență de timp. Cele două experiențe spirituale nu se suprapun ca timp. Prin convertire cel necredincios devine credincios iar botezul cu Duhul este experiența cu Dumnezeu a celui care a devenit credincios. Convertirea este primul pas iar botezul cu Duhul Sfânt este al doilea pas. Nu vorbim de o mântuire în trepte sau în pași, dar afirmăm că întotdeauna convertirea precede botezul cu Duhul Sfânt și că botezul cu Duhul nu se suprapune convertirii ci o urmează. În toate cazurile, botezul cu Duhul Sfânt urmează convertirii. Această distincție o susținem cu argumentele Scripturii.

c) Argumentele Scripturii

Textele Scripturii afirmă clar distincția dintre Botezul cu Duhul Sfânt și convertire. Această diferențiere poate fi observată cel puțin în patru texte din cartea Faptele Apostolilor:

i) *Experiența celor 120 în ziua Cincizecimii (F.A. 2,1-4)*

În ziua Cincizecimii cei 120 de ucenici, între care erau și apostolii, au fost botezați cu Duhul Sfânt. Este clar că cei 120 nu s-au convertit în ziua Cincizecimii. Înainte de

Cincizecime apostolii formau deja o comunitate de credincioși. Răspunsul lor la cuvintele lui Hristos îi separa de ceilalți oameni (Luca 9:1-6), numele lor era scris în ceruri (Luca 10:20), ei au fost curățiți prin cuvântul lui Hristos (Ioan 15:3), erau uniți cu Hristos precum vița cu mlădițele (Ioan 15:5), ei nu mai aparțineau lumii necredincioase (Ioan 14:17) și experimentaseră nașterea din nou (Ioan 20:20). Deci apostolii în ziua Rusaliilor erau deja convertiți. Convertirea lor avusese loc mult înainte de Rusalii, în ziua Rusaliilor ei urmând să primească botezul cu Duhul Sfânt.

ii) *Prioritatea convertirii față de botezul cu Duhul Sfânt (Fapte 2,38)*

Petru afirmă clar că botezul cu Duhul Sfânt este precedat și condiționat de pocăință și de botezul în apă. Sigur că pot fi întâlnite excepții în ceea ce privește primirea botezului cu Duhul înaintea botezului în apă (vezi cazul celor din casa lui Corneliu), dar ordinea generală este cea stabilită de Petru. În mod sigur, nimeni nu poate primi botezul cu Duhul Sfânt înainte de a se pocăi.

iii) *Experiența credincioșilor din Samaria (F.A. 8, 5-25)*

Textul biblic se referă la misiunea lui Filip în Samaria. Urmare a propovăduirii Evangheliei, Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu. Fapte 8,12-13 afirmă că în Samaria au crezut în Evanghelie atât bărbați cât și femei și că au fost botezați în apă de Filip. Vestea despre trezirea spirituală din Samaria a ajuns la Ierusalim. Aici apostolii au decis să trimită în Samaria o delegație condusă de apostolii Petru și Ioan cu obiectivul de a verifica veștile sosite la Ierusalim și de a se ruga pentru proaspeții convertiți ca să primească Duhul Sfânt (8,15). Versetele 16-17 sunt de o importanță capitală. Textul biblic afirmă limpede: „*Căci (Duhul) nu Se pogorâse încă peste nici unul din ei, ci fuseseră numai botezați în Numele Domnului Isus. Atunci Petru și Ioan au pus mâinile peste ei, și aceia au primit Duhul Sfânt*”.

Dacă botezul cu Duhul Sfânt se primește în momentul convertirii, atunci și credincioșii din Samaria ar fi trebuit să fie botezați cu Duhul încă de la convertire. Dacă ar fi fost așa, atunci Petru și Ioan ar fi trebuit să știe că botezul cu Duhul este rânduit de Domnul să fie primit la convertire și nu ar mai fi existat motiv pentru care să meargă în Samaria. Textul biblic afirmă clar că ucenicii din Samaria au primit botezul cu Duhul nu atunci când s-au convertit ci în momentul în care Petru și Ioan s-au rugat pentru ei cu punerea mâinilor. Este evident că în concepția apostolilor din Ierusalim botezul cu Duhul nu se suprapune cu convertirea, ci urmează după convertire, și nu urmează în mod intrinsec, ci vine ca rezultat al rugăciunii făcută în acest scop.

În relatarea sa, Luca surprinde un detaliu care devine foarte relevant pentru subiectul nostru. În Samaria exista un vrăjitor numit Simon. Chiar și Simon Magul a crezut și a fost botezat de către Filip. Deși a primit botezul creștin, din pricina faptului că a dorit să cumpere cu bani darul Duhului, Simon Magul a fost întâmpinat cu cuvinte foarte aspre de către Petru. Luca ne arată că Simon nu a fost sincer, deși a crezut și a acceptat să fie botezat. La prima vedere Simon părea a fi un bun creștin, însă în realitate el era un ipocrit. Relevant este că ceea ce scoate în evidență ipocrizia sa e neputința de a fi botezat cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul

devine pentru primii creștini un test al relației cu Domnul și al curăției de inimă. Doar cei cu adevărat convertiți pot primi botezul cu Duhul Sfânt. Textul lucan ne transmite că botezul cu Duhul nu numai că nu se primește la convertire și nu se suprapune cu ea, dar se dă doar celor care au fost convertiți în mod autentic și devine un test al convertirii autentice. Astfel, botezul cu Duhul este condiționat de experimentarea adevăratei convertirii și nu este parte a procesului convertirii. Este foarte clar că între convertirea și botezul cu Duhul Sfânt al creștinilor samariteni a existat o delimitare, cele două experiențe având loc în momente de timp diferite.

iv) Experiența apostolului Pavel (F.A. 9,1-22)

Luca relatează convertirea și umplerea cu Duhul Sfânt a apostolului Pavel. Trebuie remarcat că și în cazul lui Pavel a existat o diferență de timp între momentul convertirii și momentul umplerii cu Duhul Sfânt. Cele două experiențe nu s-au suprapus temporal. Convertirea a avut loc pe drumul către Damasc și este consemnată între versetele 9,1-9. În paragraful următor (9,10-16) Domnul confirmă prin vedenia arătată lui Anania că Pavel s-a convertit în mod autentic. După trei zile de la convertire, urmare a rugăciunii făcute de Anania, Pavel a fost vindecat și botezat cu Duhul Sfânt (9,17). Și în acest caz este evident că între convertire și botezul cu Duhul există o diferență de timp, ordinea desfășurării celor două evenimente fiind; mai întâi convertirea și apoi botezul cu Duhul Sfânt.

v) Experiența ucenicilor lui Ioan din Efes (F.A.19,1-7)

Acest pasaj lămurește și mai mult distincția dintre convertire și botezul cu Duhul. Distincția este evidențiată în două feluri. În primul rând avem experiența în sine a ucenicilor lui Ioan. Ei erau convertiți înainte de întâlnirea lor cu Pavel – grupul lor era un grup diferit de restul lumii și erau credincioși. Cu toate acestea, botezul cu Duhul Sfânt l-au experimentat doar după dialogul lor cu Pavel. Trebuie să remarcăm că acești credincioși erau catehizați puțin în credința creștină. Este forțat să afirmăm că ei nu erau creștini – cum se afirmă uneori. Paragraful urmează după relatarea întâlnirii lui Apolo cu Aquila și Priscila (18,23-28). Apolo era și el un ucenic al lui Ioan și a fost ajutat să aprofundeze învățătura creștină de către Aquila și Priscila. Același lucru este făcut de către Pavel cu cei doisprezece ucenici ai lui Ioan din Efes. După cum nimeni nu se îndoiește de autenticitatea convertirii lui Apolo, nimeni nu ar trebui să pună la îndoială autenticitatea convertirii celor din Efes. Logica pasajului impune această concluzie. Astfel devine evidentă diferența de timp dintre momentul convertirii celor doisprezece (convertire care a avut loc înainte de întâlnirea lor cu Pavel) și momentul botezului cu Duhul, experiență în care au fost conduși de către Pavel (19,4-7).

În al doilea rând diferența temporală între convertire și botezul cu Duhul este pusă în evidență prin întrebarea lui Pavel. În 19,2 Pavel întreabă: „*Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?*” Întrebarea apostolului revelează două lucruri foarte importante: (a) mai întâi botezul cu Duhul Sfânt trebuie să fie experiența tuturor celor ce cred în Hristos și (b) apoi botezul cu Duhul Sfânt nu se suprapune temporal cu convertirea. Dacă, urmare a planului lui Dumnezeu, botezul cu Duhul Sfânt se suprapune cu convertirea atunci întrebarea lui Pavel este în plus. Să

presupunem că la convertire se primește și botezul cu Duhul. Dacă acesta ar fi adevărul, cu siguranță că Pavel l-ar fi cunoscut bine și nu ar mai fi întreat pe niște ucenici, a căror convertire era evidentă, dacă au fost sau nu botezați cu Duhul Sfânt. Întrebarea lui Pavel subliniază că botezul cu Duhul urmează după convertire și în nici un caz nu se suprapune cu ea. Logica acestui argument este foarte simplă; dacă ucenicii din Efes sunt convertiți și botezul cu Duhul se primește la convertire atunci experiența revărsării Duhului (Fapte 19,1-7) în care i-a introdus Pavel este falsă. Cum nimeni nu poate afirma că experiența spre care au fost călăuziți de către marele apostol este falsă, ne rămâne doar posibilitatea de a declara că între convertire și botezul cu Duhul Sfânt există o succesiune temporală.

În concluzie, pe baza celor spuse mai sus putem afirma cu toată convingerea și siguranța că botezul cu Duhul Sfânt nu se suprapune cu convertirea. Convertirea trebuie să fie urmată de o experiență cu Dumnezeu distinctă și anume botezul cu Duhul Sfânt.

2. Confuzia între nașterea din nou și botezul cu Duhul Sfânt

a) Teza

Există înțelegerea greșită că experiența nașterii din nou și botezul cu Duhul Sfânt este una și aceeași experiență. În anumite cercuri creștine nașterea din nou e confundată cu botezul cu Duhul, în sensul că un om nu poate fi născut din nou până în momentul botezului cu Duhul. Această interpretare consideră botezul cu Duhul ca parte a „procesului” nașterii din nou. Eroarea a apărut datorită unei superficiale interpretări a textului iohanin: „*Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”* (Ioan 3:5) Expresia „*se naște din apă*” - a fost interpretată ca referindu-se la botezul în apă, iar expresia „*și din Duh*” ca fiind botezul cu Duhul Sfânt. Concluzia a fost că nimeni nu se poate considera născut din nou fără ca să fie botezat în apă și fără să fie botezat cu Duhul Sfânt.

b) Distincția între botezul cu Duhul Sfânt și nașterea din nou

Noi susținem că între nașterea din nou și botezul cu Duhul Sfânt există o diferență de timp. Cele două experiențe spirituale nu se suprapun ca timp. De fiecare dată, nașterea din nou precede botezul cu Duhul Sfânt. Afirmăm că nici o persoană, care nu a fost născută din nou, nu poate fi botezată cu Duhul Sfânt (Ioan 14,17). Implicația confuziei între nașterea din nou și botezul cu Duhul este că cei care nu sunt botezați cu Duhul nu sunt născuți din nou și, prin urmare, cei nebotezați cu Duhul Sfânt nu se pot considera copii ai lui Dumnezeu. Dacă cei nebotezați cu Duhul nu sunt copii ai lui Dumnezeu, atunci ei nu pot fi decât fiii Diavolului și, prin urmare, cei nebotezați cu Duhul sunt pierduți. Această concluzie nu este în armonie cu Scriptura și din acest motiv trebuie respinsă.

c) Argumentele Scripturii

Textele Scripturii evidențiază clar distincția dintre botezul cu Duhul Sfânt și nașterea din nou. Această distincție o susținem cu următoarele argumente:

(continuare în pag. 10)

(urmare din pag. 9)

1) Definierea nașterii din nou (Ioan 3,3-8)

Nașterea din nou este lucrarea suverană a lui Dumnezeu prin care un suflet mort în păcatele sale, este adus la viață spirituală în Hristos (Efeseni 2,1-5). Nașterea din nou este regenerarea omului, o renaștere lăuntrică, spirituală. Regenerarea presupune schimbarea minții, primirea unei inimi noi, transformarea lăuntrică. Nașterea din nou presupune o infuzie de viață divină în „cei morți în păcatele lor” o regenerare a „omului vechi” pentru a deveni un „om nou”, o înviere spirituală a omului lăuntric sufocat în răutate și păcat.

Expresia „naștere din apă” nu poate fi interpretată ca referindu-se la botezul în apă. Botezul în apă nu are valoare sacramentală. Dacă botezul în apă are valoare sacramentală și este mijlocul prin care suntem născuți din nou, atunci Simon Magul, care a fost botezat în apă (Fapte 8,13;21), ar fi trebuit și el să fie născut din nou. Biblia ne spune că inima lui Simon nu a fost curată înaintea lui Dumnezeu, deci nu a fost născut din nou. Prin urmare botezul în apă nu a adus nici o schimbare lăuntrică în viața lui Simon. Concluzia este că botezul în apă nu are nici un rol în ceea ce privește nașterea din nou. Nașterea din nou nu se realizează prin botezul în apă, dimpotrivă, nașterea din nou trebuie să preceadă botezul în apă (vezi 1Petru 3,21). Nașterea din nou se face prin lucrarea suverană a Duhului, ca răspuns la pocăința de păcate și credința în Isus Hristos (Ioan 3,16). Baza obiectivă a nașterii din nou este lucrarea Duhului lui Dumnezeu, iar baza subiectivă este credința în Isus Hristos a celui convertit. Din nefericire, botezul în apă poate fi făcut și de către cineva care nu este născut din nou. Nu numai textele biblice arată acest fapt ci și experiența nefericită a unora din bisericilor noastre.

Expresia „născut din Duh” nu poate avea în vedere botezul cu Duhul cel puțin din două motive. În primul rând terminologia folosită nu permite această identificare. Termenul „născut” este diferit în conținut de termenul „botezat”. Născut din Duhul este ceva și botezat cu Duhul este altceva. Ca cineva să poată fi botezat mai întâi

Botezul cu Duhul Sfânt este promisiunea și darul lui Dumnezeu pentru cei care, prin pocăință, au părăsit lumea și, prin credința în Isus Hristos, au fost născuți din nou și aduși în poporul lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul marchează echiparea cu putere spirituală în vederea îndeplinirii mandatului Marii Trimiteri (Fapte 1,8). Botezul cu Duhul Sfânt se dă unui om care a fost mântuit. Botezul cu Duhul trebuie definit prin prisma scopului pentru care a fost rânduit. Scopul botezului cu Duhul Sfânt nu este să facă din niște oameni nemântuiți niște oameni mântuiți, ci scopul este să echipeze mântuiți cu putere în vederea mărturisirii Evangheliei. Botezul cu Duhul Sfânt nu se dă oamenilor din lume, ci celor care au devenit copii ai lui Dumnezeu.

trebuie să fie născut. Nu poate să fie botezat cineva care nu a fost născut. Nu poate fi botezat decât cineva care există. Din punct de vedere temporal ordinea este: mai întâi născut și apoi botezat. În al doilea rând nașterea din Duhul se referă la aducerea la viață spirituală a celui credincios, în timp ce botezul cu Duhul marchează umplerea cu putere spirituală a celui născut din Dumnezeu. Nașterea din Duhul reprezintă inițierea noastră în Biserica lui Dumnezeu, botezul cu Duhul este promisiunea lui Dumnezeu făcută celor aduși în Biserică (Fapte 2,38-39). Botezul cu Duhul Sfânt nu este mijlocul prin care suntem născuți din nou, ci este promisiunea lui Dumnezeu pentru cei care au fost născuți din nou. Noi nu primim botezul cu Duhul pentru a fi născuți din nou, ci primim botezul de sus dacă am fost născuți de sus.

2) Definierea botezului cu Duhul Sfânt (Fapte 1,8)

Botezul cu Duhul Sfânt este promisiunea și darul lui Dumnezeu pentru cei care, prin pocăință, au părăsit lumea și, prin credința în Isus Hristos, au fost născuți din nou și aduși în poporul lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul marchează echiparea cu putere spirituală în vederea îndeplinirii mandatului Marii Trimiteri (Fapte 1,8). Botezul cu Duhul Sfânt se dă unui om care a fost mântuit. Botezul cu Duhul trebuie definit prin prisma scopului pentru care a fost rânduit. Scopul botezului cu Duhul Sfânt nu este să facă din niște oameni nemântuiți niște oameni mântuiți, ci scopul este să echipeze mântuiți cu putere în vederea mărturisirii Evangheliei. Botezul cu Duhul Sfânt nu se dă oamenilor din lume, ci celor care au devenit copii ai lui Dumnezeu.

3) Lumea nu poate primi botezul cu Duhul Sfânt (Ioan 14,16-17)

Domnul Isus a spus: „Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi, și va fi în voi.” (Ioan 14:16-17)

Acest pasaj menționează trei categorii de oameni: (1) „lumea” - care nu poate primi botezul cu Duhul, din pricina faptului că „că nu-L vede și nu-L cunoaște”, (2) „ucenicii Domnului” - ei îl cunosc pe Isus; pentru ei este făcută promisiunea botezului cu Duhul. Deși încă nu sunt botezați cu Duhul, ei Îl cunosc pe Duhul (voi Îl cunoașteți) și sunt însoțiți de Duhul (căci rămâne cu voi), și, foarte important, deși nu sunt încă botezați cu Duhul ei nu sunt din lume. (3) „Ucenicii botezați cu Duhul” (El vă va da un alt Mângâietor... și va fi în voi) - aici sunt avuți în vedere ucenicii de după Cincizecime. În acest text Domnul afirmă clar că „lumea” nu poate primi botezul cu Duhul. Botezul cu Duhul poate fi primit doar de către cei care au ieșit din lume. Din acest motiv, la rugăciunea stăruitoare pentru primirea botezului cu Duhul, bisericile noastre acceptă doar pe cei care s-au convertit la credință.

Acum vă rog să fiți foarte atenți: dacă nașterea din nou se realizează în momentul primirii botezului cu Duhul Sfânt, după cum susține confuzia pe care o analizăm, atunci botezul cu Duhul Sfânt nu poate fi primit de nimeni. Logica argumentului este următoarea: Lumea nu poate primi botezul cu Duhul. Pentru ca cineva să primească botezul cu Duhul, mai întâi, trebuie să iasă din lume. Cum ieșirea din lume (adică nașterea din nou) se

face prin botezul cu Duhul Sfânt (după cum susține confuzia respinsă de către noi) și botezul cu Duhul (după cum a spus Domnul Isus) nu poate fi primit de către cei din lume, urmează că primirea Mângâietorului și realizarea mântuirii este o imposibilitate. Această concluzie nu poate fi sub nici o formă acceptată. Structura pasajului din Ioan 14,16-17 impune ca cei care vor fi botezați de sus, mai întâi trebuie să iasă din lume, adică să fie născuți din nou. Botezul cu Duhul nu este pentru cei din lume, ci este pentru cei care au părăsit lumea și s-au întors la credința în Domnul Isus, adică au fost născuți din Dumnezeu.

4) Botezul cu Duhul Sfânt este pentru fiii lui Dumnezeu (Galateni 4:4-6)

Pasajul afirma foarte clar ca darul Duhului este numai pentru fiii lui Dumnezeu. „*Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea. Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: „Ava”, adică: „Tată!”*” (Galateni 4:4-6). Versetul 5 declară că baza obiectivă a primirii Duhului este înfierea. Versetul 6 se referă la botezul cu Duhul Sfânt. Înfierea menționată în v.5 se realizează în momentul nașterii din nou. Într-o familie poți căpăta calitatea de fiu fie prin naștere fie prin adopție, v.5 referindu-se la ambele căi. Pavel afirmă limpede că pentru a putea primi botezul cu Duhul, mai întâi trebuie să primim înfierea. Prin expresia „*și pentru că sunteți fii*”, apostolul arată că apartenența la familia lui Dumnezeu este condiție esențială pentru primirea botezului cu Duhul Sfânt. Noi nu devenim fii ai lui Dumnezeu pentru că primim botezul cu Duhul Sfânt, ci noi primim botezul cu Duhul pentru că suntem fii. Calitatea de fii este condiția botezului cu Duhul Sfânt și nu consecința lui. Interpretarea care susține că nașterea din nou se realizează prin botezul cu Duhul Sfânt este contrazisă de Pavel în Galateni 4,4-7.

5) Nașterea din nou a ucenicilor Domnului Isus (Ioan 20:21-23)

„*Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl,*

*așa vă trimit și Eu pe voi.” După aceste vorbe, a suflat peste ei, și le-a zis: „*Luati Duh Sfânt! Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ține vor fi ținute.*”” (Ioan 20:21-23). Ioan ne spune că după învierea Sa din morți, Isus a suflat peste ucenicii săi spunând „*luați Duh Sfânt*”. Este evident că în acel moment ceva spiritual s-a întâmplat. Dacă Isus a spus „*luați Duh Sfânt*” aceasta înseamnă că ei au primit Duhul Sfânt. Dacă este așa, și așa este, atunci se ridică întrebarea: ce au mai primit în ziua Cincizecimii? Interpretarea mea este că în ziua învierii lui Isus (Ioan 20,22), discipolii au primit nașterea din nou, inclusiv locuirea Duhului Sfânt în inimile lor, iar în Fapte 2,4 ei au primit botezul cu Duhul Sfânt, adică umplerea lor cu putere.*

Fundamentez această interpretare pe următoarele argumente:

i. În primul rând **terminologia textului** indică o acțiune creaționistă din partea lui Isus.

Terminologia din Ioan 20,22 este similară celei din Genesa 2,7. În Genesa se spune că Domnul a suflat viață peste Adam, iar în Ioan 20,22 se afirmă că Isus a suflat Duh peste ucenicii săi. Ioan 20,22 confirmă că Isus, în calitate de ale doilea Adam, este dător de viață (1Corintei 15,45). Unii afirmă că aici Domnul Isus folosește un limbaj figurat. Dacă ar fi fost așa atunci de ce Domnul a însoțit un limbaj figurat cu un gest foarte concret „*a suflat*”, pe deasupra spunând sub formă de imperativ „*luați Duh Sfânt*”?

ii. În al doilea rând trebuie să observăm că **nașterea din nou nu se putea realiza fără jertfa și învierea lui Isus**. Petru spune că Dumnezeu „*ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie,*” (1 Petru 1:3). Avem în evanghelii mai multe texte care arată că întâlnirea ucenicilor cu Isus cel înviat a provocat în ei lucrarea nașterii din nou (Luca 24,31-32;45; Marcu 16,9-14; Ioan 20,21-23).

iii. În al treilea rând se poate observa că după întâlnirea cu Isus cel înviat în **viața discipolilor au loc schimbările specifice nașterii din nou**. Înaintea întâlnirii cu Isus înviat, ucenicii Domnului manifestau un comportament foarte ciudat și nepotrivit chemării lor. Ei se certau

pe drum, erau răzbunători, nu înțelegeau Scripturile, aveau un comportament firesc, erau foarte schimbători, Hristos le vorbea despre moartea Sa, și ei se certau care să fie mai mare după moartea Învățătorului; toți l-au părăsit, Petru se leapădă, de frica iudeilor stau cu ușile închise. Acesta era comportamentul lor înainte de Ioan 20,22. După Ioan 20,22, și înainte de Fapte 2,1-4, ucenicii dau dovadă de o mare schimbare a mentalității și a perspectivei asupra lucrării lui Dumnezeu. Întâlnirea cu Hristos cel înviat îi electrizează, ei se adună la rugăciune, planifică înlocuirea lui Iuda cu un alt apostol și într-o atmosferă plină de optimism și de entuziasm așteaptă împlinirea promisiunii Cincizecimii. Această schimbare dramatică nu poate fi explicată decât prin realizarea nașterii din nou în viețile lor. Concludem cu observația că, în cazul discipolilor lui Isus, nașterea din nou a avut loc într-un moment diferit de experiența botezului cu Duhul Sfânt.

6) Nașterea din nou precede botezul cu Duhul Sfânt (Fapte 15,7-9)

În acest pasaj, Petru vorbește despre cele petrecute în casa lui Corneliu. Apostolul stabilește ordinea cronologică a două evenimente spirituale majore:

i. *Curățirea inimilor prin credință* – adică nașterea din nou

ii. *Confirmarea acestei curățiri* prin oferirea botezului cu Duhul Sfânt

7) Modul diferit de primire a nașterii din nou și a botezului cu Duhul Sfânt

Botezul cu Duhul Sfânt este distinct de nașterea din nou prin aceea că el este primit într-un mod diferit. Botezul cu Duhul Sfânt este primit uneori prin punerea mâinilor (Fapte 8:18, 19:6), dar nicăieri în Noul Testament nu există o dovadă că apostolii și-au pus mâinile peste oameni ca să fie născuți din nou. Suntem născuți din nou când ne pocăim și credem în Evanghelie, botezul cu Duhul fiind o experiență care urmează nașterii din nou.

Afirmăm deci, cu toată convingerea, că botezul cu Duhul Sfânt și nașterea din nou sunt două experiențe spirituale care nu se confundă una cu cealaltă și care din punct de vedere al timpului se succed în ordinea: nașterea

(continuare în pag. 12)

(urmare din pag. 11)

din nou (adică înfierea) și botezul cu Duhul Sfânt (adică echiparea cu putere). Nașterea din nou este condiția esențială pentru realizarea botezului cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt nu este parte a lucrării nașterii din nou, ci este o experiență pe care Domnul o dă celor care au fost născuți din nou.

3. Botezul cu Duhul Sfânt nu este începutul prezenței (nici a lucrării) Duhului Sfânt în credincios

a) Teza.

Teza se bazează pe o interpretare superficială a pasajului din **Rom 8,9**: „*Dacă nu are cineva Duhul lui Hristos nu este al Lui*”. O interpretare superficială a acestui pasaj susține că a avea Duhul lui Hristos înseamnă să fii botezat cu Duhul Sfânt. Prin urmare, concluzia este că cine nu este botezat cu Duhul Sfânt nu este al lui Hristos. Trebuie să observăm că Pavel nu spune

că dacă cineva nu este botezat cu Duhul Sfânt nu este al lui Hristos, ci că cine nu are Duhul lui Hristos nu este al lui.

Întrebarea esențială care se ridică este ce înseamnă să ai Duhul lui Hristos? Răspunsul la această întrebare trebuie căutat în textul epistolei către Romani, dar și în alte texte nou testamentare.

b) Interpretarea Romani 8,1-11

În text este vorba despre două categorii de oameni:

i. Oamenii pământești. Despre ei Pavel spune următoarele lucruri:

- o Sunt vânduți robi ai păcatului (7,14)
- o Trăiesc după îndemnul firi pământești (8,1)
- o Umblă după lucrurile firi pământești (8,5)
- o Sunt robi ai legii păcatului și ai morții (8,2)
- o Ei nu pot să placă lui Dumnezeu (8,8)

o Nu au Duhul lui Hristos (8,9)
o Nu sunt ai lui Hristos (8,9)
ii. Oamenii duhovnicești. Despre ei Pavel spune următoarele:

- o Au fost eliberați de legea păcatului și a morții (8,2)
  - o Trăiesc după îndemnul Duhului (8,1; 4)
  - o Umblă după lucrurile Duhului (8,5)
  - o Sunt după voia lui Dumnezeu (8,4)
  - o Au Duhul lui Hristos (8,9)
  - o Sunt ai lui Hristos (8,9-10)
- Cele două categorii se găsesc într-o evidentă antiteză, aici fiind vorba despre oameni mântuiți și oameni nemântuiți.
- La o atentă observație a textului biblic se poate vedea clar că:
- i. Duhul lui Dumnezeu locuiește în oamenii duhovnicești (8,9);*
  - ii. Oamenii duhovnicești nu mai trăiesc după îndemnul firi ci după îndemnul Duhului (8,5);*
  - iii. Cei ce trăiesc după îndemnul Duhului sunt în Hristos Isus (8,1);*

Tabletă

Să ne rugăm specific

În anii '70 și '80, având timp mai mult, am citit foarte multe cărți religioase în limbile engleză și germană, scrise de slujitori neoprotestanți de renume mondial: Smith Wigglesworth, Oral Roberts, David Yonggi Cho și alții. Fiecare dintre acești autori mi-au influențat viața de credință. Dărnice, respectiv, zeciuială (Oral Roberts), rugăciune specifică, cu cerere concretă (Yonggi Cho) și credință, așteptarea minunilor (Smith Wigglesworth).

Am tradus multe pasaje mai semnificative din acești autori, le-am dat și la alții și am predicat experiențele semnificative din viețile lor. De la Constantin Caraman am împrumutat 10 casete cu predicile lui Cho de la Hamburg, fiind copleșit de numeroasele minuni pe care le-a făcut Domnul prin și pentru el. De la Cho am învățat să mă rog concret pentru ce-mi trebuia.

În tinerețea sa, Cho se ruga mult, dar numai la modul general. Dumnezeu i-a vorbit, spunându-i să se roage concret, cât mai specific posibil. Și el a învățat lucrul acesta, aplicându-l imediat. Locuia într-o cameră foarte mică, unde abia încăpea un birou și un scaun, dar el a cerut Domnului un fotoliu (să-l pună în locul scaunului), în care să se poată relaxa puțin, căci lucra intens toată ziua. Luând de undeva un model de fotoliu, el a menționat Domnului toate detaliile dorite de el și, peste scurt timp, a primit în dar exact ce și-a dorit. Apoi a cerut Domnului o bicicletă, specificând și marca (americană), ceea ce i-a uimit pe prietenii săi, întrucât nu exista în Seul (Coreea de Sud) acest tip de bicicletă și, mai ales, de ce tocmai aceasta.

Peste câteva săptămâni, mergând pe stradă, a dat de niște oameni care încărcau mobilă dintr-o casă luxoasă.

Văzând că este nevoie de ajutor, a pus și el mâna ca să ajute, aflând între timp că este vorba de un ambasador american care se muta din locul acela. La un moment dat îi veni la mână o bicicletă. Când s-a uitat cu atenție, a observat cu uimire că era exact marca cerută în rugăciune. Totuși, n-a reacționat în niciun fel, ci se pregătea s-o pună în camion când soția ambasadorului strigă din curte.

– N-o mai lua și pe asta, e veche.

– Dar e bicicleta mea favorită, a răspuns ambasadorul.

– Îți ici alta nouă unde mergem. Dă-o mai bine tânărului care te-a ajutat la cărat mobila. Și așa s-a întâmplat. Cho a plecat de acolo cu rugăciunea ascultată.

– Vă mulțumesc foarte mult. Este răspunsul la rugăciunea pe care am făcut-o Domnului pentru acest model de bicicletă.

– Ești creștin? a întrebat ambasadorul. Și răspunsul a venit prompt.

– Da, sunt penticostal!

Ascultând aceste mărturisiri, mi-am analizat și eu rugăciunile, constatând că și eu mă rugam nespecific. „Doamne, am zis, vreau să aduc înaintea Ta două rugăciuni, foarte specific. Aș vrea ca până la sfârșitul anului să particip și eu la un serviciu divin din biserica penticostală din Târgu Mureș (despre care auzisem că experimentează o mare trezire spirituală) și să capăt un calendar „Wort und Geist” (cu meditații biblice și pilde).”

Am mulțumit Domnului și am început să aștept răspunsul, după cum spunea psalmistul David: „...eu îmi îndrept rugăciunea spre Tine, și aștept” (Psalmul 5.3).

(va urma)

CRISTIAN

iv. Cei care sunt în Hristos sunt făpturi noi (2Cor 5,17);

v. A fi o făptură nouă înseamnă să fi fost născut din nou prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt (Tit 3,3-7).

Concluzia acestei observații a textelor biblice este că Duhul lui Dumnezeu locuiește în cei născuți din nou și că a avea Duhul lui Hristos înseamnă să fii născut din nou. Botezul cu Duhul Sfânt este o experiență ulterioară nașterii din nou.

c) Întrebare: poate locui Duhul Sfânt în cineva care nu este botezat cu Duhul Sfânt?

Răspunsul este afirmativ și se vedește prin următoarele texte biblice: (1) *Prorociei, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare. Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate.* (1 Petru 1:10-11); (2) *Și faraon a zis slujitorilor săi: „Am putea noi oare să găsim un om ca acesta, care să aibă în el Duhul lui Dumnezeu?”* (Geneza 41:38); (3) *După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a zis: „Luați Duh Sfânt!”* (Ioan 20:22). Toate aceste trei texte confirmă faptul că Duhul își începe lucrarea și locuirea în inima unui om înainte de botezul cu Duhul Sfânt.

Observație: cineva ar putea obiecta spunând că în prorociei din vechime Duhul Sfânt a putut locui pentru că încă nu exista botezul cu Duhul Sfânt, pe când acum situația se schimbă, pentru că noi trăim după pogorârea Duhului de la Cincizecime. Obiecția nu este pertinentă; ba mai mult, dacă Duhul Sfânt a locuit în cineva care se găsea în legământul cel vechi, legământul legii, cu atât mai mult Duhul poate locui în cineva care se găsește în legământul cel nou, legământul harului.

Așadar, la întrebarea dacă este posibil ca Duhul Sfânt să locuiască în inima celui născut din nou înainte de experimentarea botezului cu Duhul Sfânt, răspunsul este afirmativ. În concluzie, afirmăm că Duhul Sfânt vine în inima omului cu prilejul nașterii din nou, iar la botezul cu Duhul, omul născut din nou este umplut cu Duhul Sfânt.

4. Botezul cu Duhul nu reprezintă intrarea în trupul lui Hristos (Biserica): „*Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.*” (1 Cor 12:13). Textul grecesc este următorul: *καὶ γὰρ ἐν εἰς πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες ἐν πνεύμα ἐποτίσθημεν.* O traducere literală a versetului ar fi următoarea: „Căci și noi toți am fost botezați de către același unul Duh (dativul instrumental) pentru (cu scopul - εἰς cu acuzativul) un trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie slobozi, și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh”

În prima parte a versetului este vorba despre nașterea din nou, pe care o realizează Duhul și care este exprimată aici prin metafora botezului, iar în a doua parte a textului se vorbește despre botezul cu Duhul Sfânt, care este înțeles ca o adăpare din Duhul. În baza acestei observații afirmăm că intrarea în trupul lui Hristos se face prin nașterea din nou și nu prin botezul cu Duhul Sfânt.

IV. Ce este Botezul cu Duhul Sfânt?

În continuare vom defini botezul cu Duhul Sfânt limitându-ne doar la enunțarea unor adevăruri pozitive referitoare la botezul cu Duhul Sfânt.

1) Botezul cu Duhul Sfânt este făgăduința Tatălui. (Luca 24:29)

Inițiativa acestei lucrări este a lui Dumnezeu. Ideea botezului cu Duhul Sfânt originează în Dumnezeu și nu în om. Nu omul îl convinge pe Dumnezeu Să reverse botezul cu Duhul Sfânt, ci ideea generează în planurile lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul este promisiunea lui Dumnezeu.

2) Botezul cu Duhul Sfânt este un dar (Fapte 2:38; 5:32)

Botezul cu Duhul Sfânt nu este un merit sau o treaptă pe care reușești să urci după mult efort. Nu e rezultatul multor ore de rugăciune și nici răsplata pentru merite spirituale deosebite. Botezul cu Duhul Sfânt este un dar și de aceea este gratuit și vine întotdeauna numai prin harul lui Dumnezeu.

Nu trebuie să ai merite pentru a primi botezul cu Duhul Sfânt, ci doar trebuie să primești prin credință darul lui Dumnezeu.

3) Botezul cu Duhul Sfânt este o experiență bine determinată, cu caracter supranatural, care vine întotdeauna după convertire și după nașterea din nou

Botezul cu Duhul Sfânt este o experiență distinctă de convertire și nașterea din nou, o experiență cu Dumnezeu bine determinată. Cel care a primit botezul cu Duhul știe bine în ce împrejurări și cu ce trăiri spirituale personale s-a suprapus această experiență, pentru că întotdeauna botezul cu Duhul sfânt este o trăire cu Dumnezeu cu caracter supranatural.

4) Botezul cu Duhul Sfânt marchează umplerea cu putere pentru lucrarea de mărturisire a Domnului Isus, prin viața nouă și cuvântul rostit (Fapte 1:8)

Scopul Botezul cu Duhul Sfânt este împuternicirea credinciosului pentru realizarea lucrării de slujire a lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul Sfânt reprezintă coborârea Duhului Sfânt peste credincios, umplerea lui cu putere și capacități pentru slujirea altora.

5) Botezul cu Duhul este o experiență însoțită întotdeauna de semnul vorbirii în alte limbi

Studiind cartea Faptele Apostolilor putem observa că botezul cu Duhul Sfânt a fost însoțit de manifestări supranaturale. Dintre cele cinci texte din Faptele Apostolilor în care se vorbește despre primirea botezului cu Duhul, în trei dintre ele manifestarea vorbirii în alte limbi ca semn al botezului cu Duhul este prezentată în mod explicit (2,1-6; 10,11, 44-48; 19,1-7) iar în două în mod subînțeles. În cazul creștinilor din Samaria botezul cu Duhul a fost dat prin rugăciune cu punerea mâinilor. Prezența semnului vorbirii în altă limbă este subînțeles prin faptul că Simon Magul a fost gata să ofere bani pentru a avea și el puterea să facă ce a făcut Petru și Ioan. În mod sigur că dacă la rugăciunea lui Petru nu s-ar fi întâmplat nimic supranatural, Simon nu ar fi fost dispus să plătească bani pentru nimic. În cazul primirii Duhului de

(continuare în pag. 14)

(urmare din pag. 13)

către Saul (9,17-18), deși nu se face nicio referire la dovezile botezului cu Duhul, totuși, ulterior, Pavel spune că el vorbește în limbi „mai mult decât voi toți”. Prin urmare, potrivit textelor biblice, vorbirea în alte limbi este normativă la botezul cu Duhul Sfânt. În cazul în care un credincios spune că a primit botezul cu Duhul, dar nu a vorbit în alte limbi, trebuie să afirmăm că, deși experiența cu Domnul avută de acel credincios poate fi o experiență spirituală autentică, totuși ea nu este botezul cu Duhul Sfânt.

V. Scopul botezului cu Duhul Sfânt

În paragrafele anterioare studiului nostru am arătat că botezul cu Duhul Sfânt este o experiență care vine după nașterea din nou; adică după primirea statutului de copil al lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul Sfânt nu se dă cu scopul de a transforma un om nemântuit într-un om mântuit, ci botezul cu Duhul se dă unui om care, prin credința în Hristos, este un om mântuit. Botezul cu Duhul Sfânt nu este cauza ci efectul mântuirii. Botezul cu Duhul Sfânt nu se dă că primim statutul sau identitatea de mântuiți ci se dă dacă am fost mântuit. Botezul cu Duhul Sfânt nu se dă unui om din lume (Ioan 14,17). Scopul botezului cu Duhul Sfânt nu este legat de întrebarea ce să fac ca să devin mântuit, ci este legat de întrebarea ce să fac după ce am devenit mântuit. Botezul cu Duhul Sfânt nu reprezintă primirea identității creștine și nici nu condiționează primirea calității de copil al lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul este o consecință a primirii identității de copil al lui Dumnezeu.

În esență, **întrebarea** care se ridică aici este legată de relația dintre botezul cu Duhul Sfânt și primirea mântuirii. Pusă în mod direct întrebarea capătă două nuanțe: a) poate fi cineva mântuit dacă nu a primit botezul cu Duhul Sfânt? b) este botezul cu Duhul Sfânt o condiție a răpirii la cer? Să abordăm pe rând cele două întrebări:

a) Poate fi cineva mântuit dacă nu a primit botezul cu Duhul Sfânt?

Învățătura Scripturii ne arată că mântuirea este atât un eveniment care

se realizează atunci când omul păcătos se pocăiește de păcate, crede în Domnul Isus și este născut din nou, cât și un proces care se desfășoară pe întreg parcursul vieții de pe pământ. Văzută ca proces, mântuirea nu este înțeleasă ca primire a statutului de mântuit, ci, mai degrabă, ca păstrare a acestui statut și perseverare pe calea credinței. Noul Testament ne învață că odată primită, mântuirea se poate pierde, calitatea de copil al lui Dumnezeu poate fi compromisă și cel în cauză poate să devină pierdut. Concepția că cel mântuit nu își poate pierde niciodată alegerea, chemarea și mântuirea nu este o învățătură susținută de Noul Testament (nu avem spațiul necesar să argumentăm biblic cele enunțate anterior, motiv pentru care nu vom intra în aceste detalii).

Având stabilite cele două dimensiuni ale mântuirii (eveniment și proces), întrebarea noastră este legată de raportul dintre primirea mântuirii, continuarea în starea de mântuit, ducerea ei până la capăt și botezul cu Duhul Sfânt. Scriptura ne învață că primirea mântuirii nu este condiționată de primirea botezului cu Duhul Sfânt, ci primirea botezului cu Duhul Sfânt este condiționată de primirea mântuirii. Un om din lume nu poate fi botezat cu Duhul Sfânt până nu se întoarce la Domnul și până nu este născut din nou. Cu toate acestea botezul cu Duhul Sfânt are o funcție majoră în ceea ce privește procesul mântuirii. În această dimensiune a mântuirii botezul cu Duhul Sfânt devine un „instrument” prin care este confirmată și întărită identitatea de mântuit, cel botezat de Domnul fiind echipat cu putere pentru a se sfinți, pentru a sluji eficient și pentru a duce mântuirea până la capăt.

Botezul cu Duhul nu condiționează mântuirea în sensul că cine nu este botezat cu Duhul, chiar dacă s-a pocăit de păcate, a crezut în Domnul Isus, a fost născut din nou și a fost botezat în apă, nu este al Domnului Isus, nu îl are pe Dumnezeu de Tată, ci pe Diavolul și, dacă moare în această stare, va fi aruncat în iad. Biblia nu învață că dacă cineva care a părăsit păcatele și a crezut în Domnul Isus, a fost născut din nou, a fost înfiat în familia lui Dumnezeu și botezat în apă, dar moare înainte de a fi botezat cu Duhul Sfânt este nemântuit și ajunge

în iad. Primirea mântuirii nu este condiționată de primirea botezului cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt nu este instrumentul prin care devenim copii ai lui Dumnezeu, ci este un dar dat copiilor lui Dumnezeu, necesar pentru misiunea creștinului în lume și pentru ducerea mântuirii până la capăt. Această afirmație o fundamentăm pe următoarele argumente:

1) Deosebirea dintre convertire și botezul cu Duhul Sfânt (dovedită anterior).

În Faptele 8,1-25 este relatată convertirea celor din Samaria. Luca ne spune în Faptele 8,12 că la propovăduirea lui Filip cei din Samaria au crezut și au fost botezați în apă, dar cu toate acestea ei încă nu primiseră botezul cu Duhul (8,15-17). Oare au fost mântuiți cei din Samaria înaintea botezului lor cu Duhul sau nu? În Marcu 16,15-16 avem un puternic argument să spunem că da. *Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit* (Marcu 16:15-16). După textul marcan mântuiți sunt cei care au crezut și s-au botezat. Aici nu se face nicio referire la botezul cu Duhul Sfânt. Pe baza acestui text afirmăm că cel care a crezut cu toată inima în Isus și a fost botezat este copil al lui Dumnezeu mântuit chiar dacă încă nu a primit botezul cu Duhul Sfânt.

2) Deosebirea dintre nașterea din nou și botezul cu Duhul Sfânt (dovedită anterior)

Biblia ne învață că nașterea din nou este o experiență care vine înaintea botezului cu Duhul și se constituie într-o condiție a botezului cu Duhul Sfânt (vezi argumentația din paragrafele anterioare).

Greutatea acestui argument este pusă în evidență atunci când înțelegem că Biblia leagă primirea mântuirii de primirea calității de copil al lui Dumnezeu, adică de nașterea din nou. Următorul argument va aprofunda mai în detaliu acest aspect.

3) Noi suntem mântuiți de la nașterea din nou și nu doar de la botezul cu Duhul Sfânt.

Acest fapt este clar arătat în Biblie în pasaje ca: Ioan 3,3-7; Tit 3,5-6; 1Petru 1,3-5. În Ioan 3,3-7 Isus a spus Isus a spus: „Adevărat, adevărat îți

spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu (...) Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.” Potrivit acestui pasaj condiția care se cere pentru a putea fi mântuit este nașterea din nou, naștere pe care Domnul o mai numește și naștere din apă și din Duh (am arătat mai sus că a fi născut din apă și din Duh nu trebuie interpretat ca referindu-se la botezul în apă și botezul cu Duhul). Ioan 1,12-13 este arătat că cei care cred în Domnul Isus au dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu, născuți din Dumnezeu. Potrivit cuvintelor Domnului Isus cei născuți din nou, adică cei născuți din Dumnezeu, sunt copiii ai lui Dumnezeu și ei vor intra în Împărăția lui Dumnezeu, adică vor fi mântuiți. Primirea mântuirii este legată de experiența nașterii din nou în Tit 3,5-6 unde Pavel scrie: „*El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru*”. Pavel afirmă clar că mântuirea ne este dată ca urmare a lucrării nașterii din nou, care mai este numită și „înnoirea făcută de Duhul Sfânt”. Expresia paulină „înnoirea făcută de Duhul” nu trebuie înțeleasă ca reprezentând botezul cu Duhul Sfânt, ca apoi să citim textul și să învățăm că Dumnezeu ne-a mântuit prin nașterea din nou și prin botezul cu Duhul Sfânt. Expresia trebuie înțeleasă ca referindu-se tot la nașterea din nou, în textul paulin regăsindu-se o figură de stil numită hendiadă. Argumentul care sprijină afirmația noastră se găsește în v.6, unde apostolul se referă la botezul cu Duhul Sfânt prin cuvintele „pe care l-a revărsat din belșug peste noi”. Învățătura că mântuirea ne este dată de Domnul prin lucrarea nașterii din nou este susținută nu numai de apos-tolul Ioan și Pavel, ci și de către Petru, care declară: „*Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie și la o moștenire nestrăicicioasă și neîntinată, și care nu se poate veșteji,*

păstrată în ceruri pentru voi. Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!” (1 Petru 1:3-5). Petru declară că nașterea din nou este opera lui Dumnezeu Tatăl, făcută prin învierea lui Isus, cu scopul **primirii mântuirii și a moștenirii cerești**. Nădejdea vie, moștenirea care nu trece și mântuirea este dată celor care au fost născuți din nou. În urma observării celor trei pasaje, concluzia este că un om este socotit mântuit din momentul nașterii din nou. Nașterea din nou este o experiență care precede botezul cu Duhul Sfânt și care face deosebirea dintre **cei care aparțin lui Dumnezeu și nu**.

4) Romani 10,8-9 declară că mântuirea va fi dată celor care Îl mărturisesc cu gura pe Isus ca Domn și cred cu inima în învierea sa din morți. Pavel scrie: „*Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.*” (Rom 10:9). Este evident că în acest pasaj mântuirea este legată de mărturisirea lui Isus cu gura, Pavel referindu-se aici la declarația făcută de credincios la botezul în apă, și de credința în Isus. Acest text este similar celui din Marcu 16,16. Fără să minimalizăm în vreun fel importanța botezului cu Duhul Sfânt trebuie să observăm că Pavel nu spune nimic despre botezul cu Duhul ca și condiție de mântuire.

5) Dacă a fi mântuit înseamnă să fii botezat cu Duhul Sfânt, atunci, potrivit Ioan 14,17, nimeni nu poate fi mântuit. Ioan scrie: „*(...) și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi*” (Ioan 14:17). În acest text Isus se referă la botezul cu Duhul pe care îl promite ucenicilor săi. Biblia ne învață că din punct de vedere al apartenenței și al identității spirituale oamenii sunt împărțiți în două categorii: copiii lui Dumnezeu (ucenicii lui Isus) și copiii Diavolului (cei din lume). Domnul Isus a declarat limpede că lumea nu poate fi botezată cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt poate fi primit doar de către cei care au ieșit din lume și sunt ucenici ai lui Isus. Dacă lumea nu poate fi botezată cu Duhul Sfânt (și

așa a spus Isus) și dacă a fi mântuit implică în mod obligatoriu să fii botezat cu Duhul (cum greșit se susține uneori), atunci înseamnă că lumea, care nu poate fi botezată cu Duhul, nici nu poate primi mântuirea. Raționamentul argumentului este foarte simplu: dacă pentru a fi mântuit un om nemântuit (un om din lume) trebuie să fie botezat cu Duhul Sfânt și dacă cel nemântuit nu poate fi botezat cu Duhul Sfânt (cum a spus Isus) înseamnă că niciun om nemântuit nu poate fi nicidecum mântuit. Absurditatea acestei concluzii derivă din înțelegerea că un om din lume care se întoarce la credință și este născut din nou, nu este mântuit decât după ce a fost botezat cu Duhul Sfânt.

6) Fapte 16,31 – crede în Domnul Isus și vei fi mântuit. La întrebarea pusă de temnicerul din Filipi cu privire la ce trebuie să facă pentru a fi mântuit, Pavel a răspuns „crede în Domnul Isus și vei fi mântuit”. Prin urmare, credința în Isus se constituie în condiție esențială pentru primirea mântuirii. Acest adevăr este afirmat și în Ioan 3,14-21; 6,47; Rom 3,21-26; Efeseni 2,8-9.

7) Argumentul consecvenței doctrinei.

La evanghelizări noi spunem că dacă cineva se pocăiește și Îl primește pe Domnul Isus cu credință, va fi mântuit. Același lucru îl afirmăm și la căpătâiul unui muribund care se întoarce la credință. În timp ce afirmăm cu convingere acest adevăr biblic, facem o afirmație contradictorie atunci când spunem că nu poți fi mântuit dacă nu ești botezat cu Duhul Sfânt. Această inconsecvență doctrinară trebuie eliminată.

În plus, dacă afirmăm că nu poți fi mântuit fără botezul cu Duhul Sfânt, atunci această afirmație implică faptul că cei nebotezați cu Duhul Sfânt sunt oameni din lume, ei nefiind copiii ai lui Dumnezeu. Consecința acestei observații ar trebui să impună cel puțin patru decizii bisericești:

i. Decizia de a nu primi ca membri în biserică pe cei botezați în apă decât după botezul lor cu Duhul, pentru că deși sunt botezați în apă, ei nu sunt ai Domnului pentru că nu sunt botezați cu Duhul;

ii. Neacceptarea la Cina Domnului a celor botezați în apă decât după

(continuare în pag. 16)

(urmare din pag. 15)

botezul cu Duhul Sfânt, pentru că, nefiind botezați cu Duhul, ei sunt oameni din lume și din acest motiv nu se pot împărtăși în chip vrednic cu Cina Domnului;

iii. Decizia de a nu oficia în biserică și nici în altă parte slujba de căsătorie pentru cei botezați în apă dar nebotezați cu Duhul, pentru că, deși sunt botezați în apă, până la primirea botezului cu Duhul, ei nu sunt ai Domnului.

iv. Decizia de a excomunica din biserică pe aceia care fiind botezați cu Duhul se căsătoresc cu un partener botezat în apă dar nebotezat cu Duhul.

În mod sigur că aceste decizii nu le vom lua niciodată în bisericile noastre și nici nu le vom accepta în vreun fel, dar trebuie să observăm că ele ar deriva în mod natural din învățătura care condiționează mântuirea (înfierea) de primirea botezului cu Duhul.

În concluzie, în baza celor de mai sus, afirmăm că scopul botezului cu Duhul Sfânt nu este să facă din niște oameni nemântuiți niște oameni mântuiți. Botezul cu Duhul Sfânt nu se dă oamenilor din lume, ci celor care au devenit copii ai lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul Sfânt se dă unui om care a fost mântuit prin nașterea din nou lucrată prin harul lui Dumnezeu.

b) Este botezul cu Duhul Sfânt o condiție a răpirii la cer?

Deși întrebarea poate părea ciudată, totuși realitatea din sânul bisericilor noastre impune să ne aplecăm asupra necesității botezului cu Duhul Sfânt în raport cu răpirea bisericii la cer. Uneori, fără nicio bază biblică, s-a afirmat ideea că fără botezul cu Duhul Sfânt nu poți fi răpit la cer ca mireasă a Domnului, chiar dacă ai nașterea din nou. Pentru a cunoaște care sunt condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un credincios pentru a putea fi răpit la cer este necesar să studiem pasajele care vorbesc despre răpirea bisericii. Deși ideea separării la venirea Domnului a celor mântuiți de cei nemântuiți apare în mai multe pasaje biblice, cel mai explicit pasaj pe această temă este 1 Tesaloniceni 4,16-17.

În 1 Tes 4,16-17, Pavel ne învață că la răpire vor învia cei morți în Hristos și apoi cei vii rămași (în

Hristos, dar în viață) vor fi schimbați.

Potrivit lui Pavel, condiția răpirii la cer este să fim „în Hristos”.

Întrebarea care se cere clarificată este ce înseamnă să fim „în Hristos”? În funcție de răspunsul dat la această întrebare vom ști dacă botezul cu Duhul Sfânt este o condiție pentru răpire sau nu. Apostolul Pavel ne învață că a fi în Hristos înseamnă să fii o făptură nouă. El scrie: „*dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi*” (2 Cor 5:17).

Dar ce înseamnă să fii o făptură nouă? A fi o făptură nouă înseamnă să fii născut din nou. Acest adevăr este afirmat de Pavel în Tit 3,5. Prin urmare, a fi „în Hristos” înseamnă să fii o „făptură nouă” și a fi o „făptură nouă” înseamnă să fii „născut din nou”. Concluzia este că a fi în Hristos înseamnă de fapt a fi născut din nou. Pe baza acestei observații putem face următorul raționament: dacă pentru a fi răpit trebuie să îndeplinești condiția de a fi „în Hristos” și a fi „în Hristos” înseamnă să fii născut din nou, pentru a fi răpit la cer trebuie să fii născut din nou.

Un argument suplimentar, care aduce și mai multă claritate, se găsește în epistola 1 Ioan. Scriind despre venirea Domnului, Ioan declară că cei care vor beneficia de venirea Domnului sunt copiii lui Dumnezeu (1 Ioan 2,28-28; 3,1-2). Apostolul afirmă explicit că cei care sunt copii ai lui Dumnezeu, la venirea Domnului îl vor vedea pe Domnul și vor fi ca Domnul: „*Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.*” (1 Ioan 3:2). Mai mult, Ioan folosește expresia paulină „în Hristos” într-o formă ușor diferită, dar identică în sens: „*Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca, atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală și, la venirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El.*” (1 Ioan 2:28). Expresia ioanină „în El” este similară celei pauline „în Hristos”. Esența clarificării ioanine constă în faptul că Ioan declară că venirea Domnului este pentru cei care rămân în Isus, iar cei care rămân în Isus sunt copii lui Dumnezeu. A fi copil al lui Dumnezeu înseamnă să fii născut din Dumnezeu,

adică să fii născut din nou.

Observație! Trei lucruri trebuie subliniate aici: i) Prin nașterea din nou primim calitatea de copii ai lui Dumnezeu, adică o identitate nouă; ii) Chiar dacă botezul cu Duhul Sfânt nu condiționează identitatea noastră de copii ai lui Dumnezeu, totuși botezul cu Duhul Sfânt devine important pentru întărirea identității creștine și pentru ducerea până la capăt a mântuirii; iii) Botezul cu Duhul Sfânt nu este o condiție a mântuirii și a răpirii la cer, dar este un instrument cu ajutorul căruia ne putem duce mântuirea până la capăt și ne putem pregăti spiritual în vederea răpirii bisericii la cer.

Care este atunci scopul botezului cu Duhul Sfânt?

Din cercetarea pasajelor biblice care vorbesc despre lucrarea Duhului se desprind cinci scopuri ale botezului cu Duhul Sfânt:

a) Primirea puterii divine pentru mărturia creștină prin viață și cuvânt (Luca 24,45-49; Fapte 1,4-8; Fapte 4,31). Domnul Isus a spus discipolilor săi că ei vor primi o putere de sus când se va pogori Duhul Sfânt peste ei: „*Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.*” (Luca 24,49); „*Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.*” (Fapte 1,8). Prin pogorârea Duhului se înțelege botezul cu Duhul Sfânt. Prin urmare, prin botezul cu Duhul Sfânt Dumnezeu urmărește primirea puterii divine de către ucenici în vederea propovăduirii și a mărturiei prin viață și cuvânt. Botezul cu Duhul are ca scop echiparea credincioșilor cu putere pentru a trăi viața cea nouă și pentru a mărturisi cu îndrăzneală pe Domnul.

b) Echiparea cu daruri duhovnicești. Botezul cu Duhul Sfânt are ca scop echiparea cu daruri supranaturale ale Duhului în vederea propovăduirii Evangheliei, a slujirii și zidirii bisericii Domnului. Darurile spirituale sunt de două feluri: daruri cu caracter supranatural și daruri date de Domnul în zona abilităților noastre naturale. Botezul cu Duhul Sfânt ne deschide

spre darurile supranaturale (1Cor 12,8-10) și primirea lor este condiționată de primirea botezului cu Duhul Sfânt.

c) **Sfințirea vieții printr-o accentuare a reverenței față de Dumnezeu, prin învingerea întăriturilor firii pământești și prin accentuarea dragostei active față de Dumnezeu, față de biserică și față de cei nemântuiți.** Aceste expresii ale scopului botezului cu Duhul le găsim în Fapte 2,42-43; Fapte 4,32-35; Rom 5,5. În acest sens botezul cu Duhul Sfânt urmărește **echiparea cu putere de la Dumnezeu pentru a putea să ne ducem mântuirea până la capăt.**

d) **Confirmarea noastră ca și copii ai lui Dumnezeu.** Biblia nu ne învață că scopul botezului cu Duhul este să îi transforme pe păcătoși din fii ai Diavo-lului în fii ai lui Dumnezeu. Scopul botezului cu Duhul este să confirme din partea lui Dumnezeu că cei care au fost născuți din nou sunt fii ai lui Dumnezeu. Botezul cu Duhul nu are menirea de a ne comunică identitatea de copii ai lui Dumnezeu, ci are menirea de a confirma prin miracol această identitate. Funcția de confirmare a identității de copii ai lui Dumnezeu prin botezul cu Duhul Sfânt este bine subliniată în următoarele texte biblice: „După ce s-a făcut multă vorbă, s-a sculat Petru și le-a zis: „Fraților, știți că Dumnezeu, de o bună bucată de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, Neamurile să audă cuvântul Evan-gheliei și să creadă. Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă. N-a făcut nicio deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățat inimile prin credință.” (Fapte 15,7-9); „Și, pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său care strigă: „Ava”, adică: „Tată!” (Galateni 4,6); „Și cunoaștem că El rămâne în noi prin Duhul pe care ni l-a dat.” (1 Ioan 3,24); „Cunoaștem că rămânem în El și că El rămâne în noi prin faptul că ne-a dat din Duhul Său.” (1 Ioan 4,13).

În aceste texte, Ioan afirmă clar că primirea Duhului confirmă în mod convingător pentru cei care îl primesc că ei sunt în Domnul. Pentru Pavel, primirea Duhului se face pe baza statutului de fiu al lui Dumnezeu, statut care se confirmă prin primirea Duhului. Din perspectiva apostolului Petru, botezul cu Duhul Sfânt a celor

din casa lui Corneliu reprezintă confirmarea din partea lui Dumnezeu că acei oameni au crezut Evanghelia și că inimile lor au fost curățite prin credință, adică au fost născuți din nou.

e) **Echipearea spirituală pentru a avea o comunicare perfectă cu Dumnezeu.**

La botezul cu Duhul Sfânt, prin manifestarea vorbirii în alte limbi, credinciosul este capacitat să vorbească lui Dumnezeu prin Duhul, să se roage prin Duhul și să laude pe Dumnezeu prin Duhul. Pavel scrie că „cine vorbește în altă limbă nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege și, cu duhul, el spune taine” (1 Cor 14,2), că cel care se roagă în altă limbă aduce lui Dumnezeu laude și mulțumiri într-un mod „foarte frumos” (1 Cor 14,15-17) și că „Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului; pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu.” (Rom 8,26-27). În baza acestor texte afirmăm că scopul botezului cu Duhul este să asigure credinciosului plin de Duh un canal sigur de comunicare cu Dumnezeu prin puterea de a se ruga prin vorbirea în altă limbă.

În concluzie, în baza celor spuse până acum, afirmăm cu certitudine că botezul cu Duhul Sfânt nu este o condiție pentru primirea identității de copil al lui Dumnezeu, pentru primirea nașterii din nou, o condiție esențială a primirii mântuirii sau o condiție pentru răpirea credincioșilor la Domnul, ci este experiență rezervată de Dumnezeu pentru cei născuți din nou cu un încincit scop:

1) Scopul de a fi împuterniciți cu putere de la Dumnezeu pentru a fi martori ai lui Isus prin viața nouă trăită în faptele credinței și prin propovăduire cu cuvântul rostit;

2) Scopul de a fi echipați cu daruri duhovnicești supranaturale care vor fi manifestate pentru zidirea altora;

3) Scopul de a fi sfințiți prin adâncirea reverenței față de Dumnezeu, separarea față de păcat și accentuarea dragostei față de Dumnezeu, biserică și lumea nemântuită și de a fi umpluți cu putere pentru a putea persevera în credință și de a duce mântuirea

până la capăt;

4) Scopul de a confirma identitatea de copii ai lui Dumnezeu a celor care au fost născuți din nou prin credință;

5) Scopul de a instrumenta comunicarea perfectă cu Domnul prin carisma vorbirii în alte limbi.

VI. Bazele botezului cu Duhul Sfânt

O întrebare foarte importantă este legată de modul în care se poate realiza botezul cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duhul Sfânt este o experiență care se realizează prin combinarea a doi factori esențiali: a) factorul divin și b) factorul uman. Factorul divin reprezintă baza obiectivă a botezului cu Duhul Sfânt, iar factorul uman reprezintă baza subiectivă pentru această experiență.

a) **Baza obiectivă a botezului cu Duhul Sfânt.** Baza obiectivă este reprezentată de ceea ce este esențial să fie făcut de Domnul Isus pentru ca botezul cu Duhul să fie posibil. Există trei lucrări hristice din care derivă trei binecuvântări fundamentale pentru viața creștină: 1) moartea lui Isus, care se constituie în bază pentru iertarea păcatelor; 2) învierea lui Isus din morți, care reprezintă baza obiectivă a nașterii din nou și 3) înălțarea lui Isus la cer, care asigură posibilitatea coborârii Duhului (botezul cu Duhul). Prima binecuvântare care derivă din înălțarea la cer a lui Isus constă în posibilitatea ca omul păcătos să primească Duhul și să devină templu al Duhului. Aici vorbim de primirea Duhului cu ocazia primirii nașterii din nou dar și despre umplerea cu Duhul care se realizează în momentul botezului cu Duhul Sfânt. Scriptura arată că înălțarea lui Isus este evenimentul care declanșează posibilitatea venirii și a primirii Duhului Sfânt. Următoarele texte sunt relevante: „Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite.” (Ioan 16,6-7); „Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.” (Ioan 7, 39); „Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem

(continuare în pag. 18)

(urmare din pag. 17)

martori ai Lui. Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.” (Fapte 2,32-33). Așadar, siguranța primirii Duhului se bazează pe certitudinea proslăvirii lui Isus. Înălțarea lui Isus este baza obiectivă a botezului cu Duhul Sfânt. Așa că știm cu certitudine că suntem iertați de păcate pentru că ne bazăm pe jertfa lui Isus, și cum știm cu certitudine că avem viața nouă pentru că ne bizuim pe învierea lui Isus, tot așa știm cu certitudine că vom fi botezați cu Duhul pentru că Isus a fost înălțat la cer și glorificat la dreapta lui Dumnezeu.

b) Baza subiectivă a botezului cu Duhul Sfânt. Baza subiectivă a botezului cu Duhul Sfânt se referă la ceea ce trebuie să facem noi pentru ca promisiunea Domnului Isus privitoare la botezul cu Duhul să devină o experiență personală cu Dumnezeu. Biblia prezintă patru responsabilități esențiale, care, îndeplinite, se vor constitui în baza subiectivă a botezului cu Duhul.

1) Pocăința de păcate (conver-tire) - Fapte 2,38: „Pocățiți-vă, le-a zis Petru, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.” Dumnezeu nu va boteza cu Duhul Sfânt pe aceia care nu se pocăiesc de păcatele lor. Una dintre condițiile esențiale pentru primirea botezului de sus este pocăința de păcate.

2) Credință în Isus (credință) - Ioan 7,39: „Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura. Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.” Botezul cu Duhul Sfânt poate fi primit doar de aceia care cred în Isus. Cei care resping credința în Isus nu îl pot primi. Credința din inimă duce la nașterea din nou a celui care se întoarce la Dumnezeu, botezul cu Duhul urmând să confirme curățirea inimii celui care crede în Isus.

3) Rugăciune stăruitoare pentru primirea Duhului (cerere) - Luca 11,13: „Deci, dacă voi, cari sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din

ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!”. Luca ne arată că pentru a primi Duhul este necesar să ne rugăm lui Dumnezeu în acest scop. După teologia lucană, Duhul Sfânt vine în contextul rugăciunii și ca răspuns la rugăciune. Textele lucane care susțin acest enunț sunt următoarele: Luca 3,21; Luca 4,4,14; Luca 11,1-13; Luca 24,49; 53 și Fapte 1,4; 12-14; Fapte 4,31; Fapte 8,14-25; Fapte 9,17-22; Fapte 19,1-7. Toate aceste pasaje ne învață că primirea botezului cu Duhul se face prin rugăciune și în timpul rugăciunii.

4) Ascultarea de voia lui Dumnezeu (conformare) - Fapte 5,32: „Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.” Ascultarea de Dumnezeu reprezintă una dintre condițiile esențiale pentru primirea botezului cu Duhul. Dumnezeu nu va da Duhul celor care nu îl ascultă. Ascultarea de Dumnezeu se va exprima prin păzirea poruncilor lui Dumnezeu și urmarea modelului lăsat de Isus. În căutarea botezului cu Duhul ascultarea va lua forma sfințirii și a mărturisirii păcatelor. Cântărind cu atenție aspectele care țin de baza subiectivă a botezului cu Duhul Sfânt realizăm că cel care le îndeplinește nu mai este un om din lume, ci unul care prin harul lui Dumnezeu a devenit copil al lui Dumnezeu, născut din nou, despre care Dumnezeu va confirma prin faptul că îl va boteza cu Duhul Sfânt.

În încheierea acestui studiu afirmăm că botezul cu Duhul Sfânt este o experiență spirituală foarte importantă, fapt confirmat prin complexitatea de terminologie folosită în Biblie pentru descrierea ei. Botezul cu Duhul este o experiență diferită de convertire și de nașterea din nou, este întotdeauna o experiență ulterioară nașterii din nou și nu reprezintă începutul lucrării și a prezenței Duhului în cel credincios și nici aducerea celui credincios în trupul lui Hristos, adică în biserică. Botezul cu Duhul Sfânt este o experiență supranaturală cu Dumnezeu, bine determinată, care are loc prin har, și care este întotdeauna însoțită de manifestarea vorbirii în altă limbă. Botezul cu Duhul Sfânt nu este rânduit pentru a reprezenta instrumentul prin care primim identitatea de copii ai lui Dumnezeu și nici nu este lăsat pentru a deveni oameni mântuiți, ci este dat pentru a confirma și întări identitatea de copii ai lui Dumnezeu, mântuiți. Botezul cu Duhul se dă celor care sunt mântuiți cu scopul de a sluji în mod eficient prin faptele credinței, propovăduire și manifestarea carismelor și pentru împuternicire în vederea sfințirii și ducerii mântuirii până la capăt. Botezul cu Duhul Sfânt se realizează în baza înălțării lui Isus la cer și în baza pocăinței, a credinței, a rugăciunii și a ascultării de voia lui Dumnezeu.

Botez nou-testamental în Biserica Pentecostală din Nepos, județul Bistrița Năsăud, oficiat de pastorul județean Viorel Deac și de diaconul Ioan D. Pop, în fotografie alături de cei 14 candidați și de evangelistul Marius Boca, invitat la eveniment.